

Overweging 15 en 16 mei 2021

Verbondenheid

Als wij elkaar liefhebben blijft God in ons, want God is liefde. Wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem.

In de lezingen van vandaag gaat het eigenlijk over één onderwerp namelijk verbondenheid met God.

Elke laatste vrijdag voor Koningsdag openen koning Willem Alexander en koningin Maxima de koningsspelen. Deze spelen zijn vooral bedoeld voor de leerlingen van het basisonderwijs. Dit jaar opende Maxima de spelen in Amersfoort en meer dan een miljoen kinderen hebben aan deze spelen deel genomen. Het motto was: ik + jij = wij. Het was prachtig om te zien hoe de kinderen op een sportieve manier met elkaar bezig waren. Er was een grote sfeer van verbondenheid met elkaar. Ze werden één in hun spel..

Wat horen we in de eerste lezing:

Niemand heeft God ooit gezien. Maar als we elkaar liefhebben, blijft God in ons. God is liefde. Wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem.

God is één met ons en wij zijn één met God. Ik heb die zinnen nog eens een paar keer gelezen. Ik werd overweldigd. Op dat moment zat ik achter mijn bureau. Ik heb mijn jas aangetrokken en ben eerst een eind gaan wandelen. Ik had ruimte en stilte nodig. Tijdens de wandeling werd ik steeds blijer en bij elke voetstap hoorde ik: God in mij en ik in God. Het motto van de kinderkoningsspelen klopte: ik + jij = wij. God leeft in mij en ik leef in God. Waar en hoe leeft Hij dan in mij? Voor God bestaat geen ruimte en tijd, hij IS er overal en altijd. Hij is de liefde, die we met elkaar delen, als partner, als ouder van onze kinderen, als lid van deze gemeenschap, als betrokkenen met hen die onrecht ondergaan, als medelevendenden met wie verdriet te verwerken hebben. In allerlei situaties die op onze levensweg komen, willen wij in liefde delen met hen die ons nodig hebben. De kracht om dit te kunnen doen halen wij uit het voorbeeld dat Jezus van Nazareth, Gods Zoon, ons heeft gegeven. Vol vertrouwen - en dat woord staat hier met koeienletters aan de muur geprikt – gaan wij verder op onze levensweg.

In het Evangelie hoorden we een stukje uit het Hogepriesterlijk gebed van Jezus. Hij sprak dit gebed uit vlak voor hij zijn lijden begon. Hij wist dat zijn einde nabij was. Ook hier gaat het weer om het één zijn met elkaar, dus verbondenheid. Hij heeft zijn volgelingen de waarheid verteld en zij krijgen de opdracht deze waarheid verder in de hele wereld te verspreiden. Als je de evangelieën leest, dan zie je dat Jezus een druk bestaan leidt. Altijd is hij in de weer om zijn boodschap te verkondigen. Ook zie je dat hij zich vaak, ondanks het beslag dat op hem wordt gelegd, terugtrekt om in rust en stilte contact te hebben met God, die hij zijn Vader noemt. Ook wij moeten ons druk maken, als het gaat om de verspreiding van zijn boodschap. Ons dagelijkse doen en laten moeten daarvan getuigen. Dat kan op allerlei manieren, afhankelijk van de talenten die je in jezelf hebt ontdekt. Iemand heeft veel gevoel voor jonge mensen die op zoek zijn naar een zinvolle invulling van hun leven. Een ander neemt de mantelzorg op zich van mensen die afhankelijk zijn van anderen. Weer anderen stellen zich beschikbaar voor de parochiegemeenschap, en daarin is elk radertje belangrijk. Of je begeleidt mensen die te horen hebben gekregen, dat ze ongeneeslijk ziek zijn. In het laatste stukje van hun leven wil je hen nabij zijn en ga je mee, tot het einde is gekomen. Allemaal activiteiten waarin je duidelijk maakt dat de boodschap van Jezus Christus je ter harte gaat. De kracht en inspiratie haal je uit de verbondenheid die je met elkaar hebt en een innerlijk gebedsleven.

In alle godsdienstige stromingen wordt gebeden. De mens zoekt contact met het Hogere. Je hebt dit meegekregen vanuit het geloof of het is gebaseerd op gevoel of intuïtie. Ook de leerlingen van Jezus hadden in de gaten dat het bidden van Jezus een bijzondere uitwerking had op hem en ze vragen hem dan ook: Heer, leer ons bidden. Jezus leert hen dan ook het gebed dat ook wij in onze liturgische bijeenkomsten altijd bidden: het Onze Vader.

Bidden kan ook vaak vanuit een persoonlijke behoefte ontstaan. In ons dagelijks leven kunnen we vaak situaties tegenkomen waarin we zeggen: ik zal voor je bidden. Of je ziet het zelf niet meer zitten en vraagt God om hulp. Bidden heeft overigens heel veel kanten: Je kunt God danken voor je gezonde kinderen, dat zij het goed doen in hun leven, of dat je op hoge leeftijd nog samen mag zijn, maar ook dat je in gebed troost en berusting mag vinden omdat je van een dierbare afscheid hebt moeten nemen. Dat geeft rust en

vertrouwen (daar hebben we dat woord weer). Mensen zijn op zoek. Bedevaartsoorden zijn in deze onrustige en hectische tijd weer helemaal in. Op allerlei manieren worden meditatie, yoga, mindfulness-trainingen aangeboden. Het doel daarvan: het evenwicht herstellen tussen lichaam en geest.

In de zesde eeuw zei Benedictus het al: Ora et labora. Bid en werk. De religieuze cultuurbrengers houden zich tot de dag van vandaag aan dit gebod. Zes keer per 24 uur trekken ze zich terug in hun kerk voor stilte en gebed om zo hun lichaam en geest in evenwicht te houden.

Als we afscheid nemen van dit leven, dan zal de volle werkelijkheid zich in ons voltrekken, want dan worden we voor altijd geborgen in Gods liefde.

Amen